

<http://maxminus.weebly.com>

DIOGEN
pro kultura magazin pro culture magazine

<http://diogen.weebly.com>

Mehanicistički nazor života

Najizraženije obilježje našeg cjelokupnog društva su krize. Danas smo, globalno, suočeni sa krizom radnog tržišta (nezaposlenosti), energetsom krizom, krizom medicinske i socijalne opskrbe, zdravstvenom krizom, zagađenjem životne sredine i njenih posljedica, epidemijama i pandemijama, nesagledivim porastom nasilja; kriminala i terorizma, globalno ekonomskom krizom, biološkom i mentalnom degradacijom čovječanstva, prrodnim i ekološkim katastrofama, krizom nacionalnih i supranacionalnih institucija te krizom kriznog managementa. Sve ovo su samo facete jednog te istog problema koji u suštini proizlazi iz krize naše svijesti koja se temelji na pretpostavkama i pojmovima jedne prevaziđene slike svijeta, naime mehanicističke slike svijeta. I tu sliku pokušavamo primijeniti na stvarnost koja se više ne može vrjednovati na osnovu takvih pretpostavki i pojmova. Ova mehanicistička slika svijeta začeta je početkom 17 stoljeća, a udaranje temelja ovoj paradigmi započeo je Francis Bacon. Spoznajnu teoriju starih Grka, koja je bila usmjerena ka postavljanju metafizičkog "Zašto", nastojao je da preuredi tako da bi spoznajna teorija morala postavljati pitanje "Kako".

Moderna empirijska nauka, koja se zasniva na hipotezi, eksperimentu i iskustvu, dakle, spoznaja mora biti i eksplicitno potvrđena, odnosno dokazana, začeta je upravo u ovom "Kako"? Međutim, sa "kako", tj. sa induktivnim učenjem, nemoguće je spoznati fiziosferu (materijalnu manifestaciju), biosferu (život - individualna živa bića) i noosferu (duhovni svijet) kao **jedinstvenu nauku bivstva**. Od Platona i Aristotela pa do utemeljenja mehanicističkog svjetonazora, vrijedilo je to, da ova tri domena; fiziosfera, biosfera i noosfera, ili, materijalna manifestacija, individualna živa bića i duhovni svijet zajedno, to jest, kao **jedan kontinuum** sa međusobno naizmjeničnim odnosom, je manifestacija Svevišnjeg, koja sačinjava ogroman lanac, koji se, bez prekida, proteže od materije preko živih bića do duhovnog svijeta. Ali, pobjedom moderne nauke, za koju se posebno mogu vezati naučnici Kopernikus, Kepler, Galileo, Bacon, Newton, Kelvin i Clasius, zatran je ovaj jedinstveni i holistički svjetonazor, i to, bez sumnje, na način koji ovi predhodnici nisu mogli predvidjeti.

Posljedica mehanicističkog svjetonazora je, kako se ispostavilo, otuđenost čovjeka od svog stvarnog identiteta i od prirode, s kojom su ljudi živjeli u potpunom skladu poštujući njene zakonitosti jer su u njoj prepoznavali savršeni živi mehanizam. Tek u otuđenju od prirode, ili, "vladanjem nad prirodom", predhodnici i sljedbenici mehanicističkog nazora su mogli zadovoljiti

svoje materijalističke i hedonističke potrebe. Stoga, nije čudo da je Darwinova teorija o porijeklu vrsta nastala upravo u dobu kada je mehanicistički svjetonazor prodro duboko u poimanje svijeta, jer je u tom učenju našla plodno tlo. Međutim, početnik zatiranja holističkog svjetonazora u kontinuitetu međusobno uvjetovanih i uzročnih odnosa; materijalna manifestacija - živa bića - duhovni svijet, i preteča mehanicističkog svjetonazora su u suštini rimokatolička i bizantijska crkva.

Tragovi ranokršćanskih zajednica do 4 stoljeća u Palestini, Bizantu, Grčkoj i Aleksandriji ukazuju na jedno sasvim drugačije poimanje odnosa prirode - živih bića - duhovnog svijeta, nego što ga danas crkva zastupa. Ove zajednice su svoja saznanja o učenju Isusa crpile direktno iz tada dostupnih spisa. Ovi brojni ranokršćanski spisi su od zapadnog kršćanstva, sa centrom u Rimu ignorirani i odbačeni usljed nesposobnosti da se to učenje u svojoj čistoj formi slijedi s jedne, i usljed političkih i vladavinskih interesa s druge strane. Kršćani koji su se iselili u Rim, pokazali su spremnost za kompromise sa dekadentnim rimskim načinom života, da bi izbjegli progonstva i dodvorili se tadašnjoj vlasti. Time su zadobili naklonost imperatora Konstantina (285 - 337) koji je i sam primio kršćanstvo i uskoro ga, kao pobornik hedonističkog svjetonazora, u iskrivljenoj, tzv. rimskoj formi sproveo kao jedinu religiju među građanima teritorija njegove vladavine. Godine 325 Konstantin je sazvao Koncil od Nicee, na kojem su odabrani učenjaci, tzv. correctoresi, koji su bili zaduženi da brojne ranokršćanske dokumente i spise o životu i učenju Isusa sortiraju i korigiraju. Sa krajnjom preciznošću ovi korektori su prema uputama Konstantina iz spisa izbacivali sve što se beskompromisno suprostavljalo hedonističkom načinu života, a posebno upute o abstinenciji od alkohola, opojnih sredstava, jedenja mesa i posljedica tome, ubijanje životinja te seksualna izživljavanja. (Maniheistička stremljenja; patareni, bogumili, katari su svojim načinom života slijedili autentično učenje Isusa i svjedočili o iskrivljenosti crkvenih kanona). Nakon pola stoljeće je jedan višestruko prerađeni izbor tekstova od pape Damasusa priznat kao "Novi Zavjet".

Kršćani, koji se nisu pokorili novim crkvenim odredbama već i dalje se usmjeravali prema Isusovom učenju bili su od strane crkve nemilosrdno proganjani. Prema nekim izvještajima, Konstantin je ove "otpadnike" kažnjavao, prema tadašnjem rimskom običaju, salijevanjem vrelog tečnog olova u usta. Ovakvu politiku "raščišćavanja" sa "odpadnicima", sektama, hereticima, rimska crkva je nastavila sprovoditi još stotinama godina. Sljedbenici Aristotelovog, Platonovog, Isusovog i Sokratesovog holističkog svjetonazora nisu mogli u ovo mračno doba unijeti više svjetla jer su sagarani na lomačama inkvizicije. Dakle, mada paradigma mehanicističkog svjetonazora i Darwinova teorija o "porijeklu vrsta" u potpunosti negiraju imanentnost Boga, oni sa stavovima crkve imaju više zajedničkog nego što joj proturječe, jer i jedan i drugi svjetonazor za krajnji cilj ima materijalna uživanja, prestiž, vlast i moć. Stoga danas, kada društvo, suočeno sa nepremostivim krizama i cjelokupnom degradacijom (ekološkom, biološkom, moralnom), postepeno uviđa da je izlaz primjenjivanje univerzalnih vrijednosti kroz respilitualizaciju društva, crkva stoji bespomoćna i u cilju opravdanja svoje egzistencije povlađuje bezbožnim vođama, kraljevima hedonizma sankcionirajući njihova pravila i zakone pozivanjem na dogme koje je sama postavila.

Kada govori o degradaciji čovječanstva, japanski naučnik Mičio Kuši, na izvjestan način

predstavlja genezu degradacije kroz historijsku retrospektivu i sve sfere društva, kroz spiralu historije koja se prema yin-yang principu (centrifugalno i centripetalno), sada kreće centripetalno (yang). Tako, što se spirala više sužava, odnosno približava centru ili nultnoj tački, to su istorijski događaji, a time i pad morala i nivoa svijesti, sve intenzivniji. Prvi period ove spirale se kreće od 3000 prije Kristusa do 400 poslije Kristusa i obuhvata početke historijske civilizacije (civilizacija koju poznaje današnja pisana historija); reforme starih društava Egipta i Babilona, ekspanzija Kine, uspon Indije, trgovina i kulturna razmjena Grčke, te Pax Romana. Drugi period spirale počinje od 400 do 1500 godine i obuhvata; pokret rasa, kraljevstva određenih rasa, širenje kršćanstva, budizma i islama, mongolska invazija, križarski ratovi, istraživanja novog svijeta i raspad kršćanstva. Treći period traje od 1500 do 1900 godine i obuhvata renesansu, religiozne reforme, doba kolonijalizma, monarhija, industrijskih revolucija i modernu nauku. Četvrti period traje od 1900 do 1980 i karakterišu ga historijski pojmovi; demokratija, imperijalizam, socijalizam, svjetski ratovi, era svemirskih putovanja te početak degradacije fiziosfere (ekološke katastrofe), biosfere (zdravstvo) i noosfere (mentalno i duhovno stanje).

O najnovijoj prošlosti, od 1900 do 1980, obuhvaćene u četvrtom krugu spirale, Kuši, između ostalog navodi: "Sve učestaliji društveni, ekonomski, politički i ideološki konflikti doveli su do svjetskih ratova, rasne borbe, oružanih konflikata između pripadnika različitih religija, sve intenzivnijeg zagađenja životne sredine, do nepopravljivih ošteta obradivog zemljišta, mora, rijeka i atmosfere. Pred kraj ovog perioda uočljiva je rasprostranjenost raka, srčanih bolesti i drugih degenerativnih oboljenja, raspad duhovnih i spiritualnih vrijednosti kao i opće pogoršanje tjelesnog, mentalnog i duhovnog stanja i vitalnosti ljudi".

Posljednji centripetalni kružni tok spirale počeo je 1980 i kako Kuši predviđa, trajat će do 2030 godine a nosi obilježje "biotehničkog doba", ili, potpune biološke degradacije. S obzirom da se Kušijeva predviđanja za ovaj period, tj. našu bližu budućnost, u mnogome poklapaju sa brojnim poznatim i manje poznatim proročanstvima, te sa predviđanjima modernih naučnika na osnovu sadašnjeg činjeničnog stanja, ono zaslužuje da se time pobliže upoznamo. Mičio Kuši: "Godine 1980 ušli smo u novo doba, doba posljednjih 50 godina prije nego spirala historije dosegne svoj centar. U toku ovog perioda doživjet ćemo najvišu tačku razvoja koji ugrožava opstanak čovječanstva. Jako rasprostranjena nuklearna tehnologija i atomsko oružje, ugroženost uzrokovana nuklearnim terorizmom, porast nuklearnog otpada, elektrosmog i elektromagnetska zračenja, sve veće nadmetanje na polju astronautike i slični srodni problemi koji su u vezi sa korištenjem atoma, već sad pobuđuju veliku zabrinutost. Paralelno sa ovim vanjskim opasnostima odvija se i unutarnja ugroženost opstanka čovječanstva. Iz godine u godinu sve je uočljivije da je ljudska rasa konfrontirana sa jednom do sada nepojmljivom krizom biološke degradacije uzrokovane konzumom denaturiranih životnih namirnica, zagađenom životnom sredinom i neprirodnim načinom života. Da bi sadašnje epidemiološko rasprostranjenje raka, srčanih bolesti, diabetisa, mentalnih bolesti, oboljenja imunog sistema, neplodnosti i čitav niz degenerativnih oboljenja držala pod kontrolom, moderna civilizacija se sve više koristi gen-tehnologijom i drugim vještačkim metodama koje bi na kraju mogle dovesti do gubitka naših fundamentalnih ljudskih osobina i ljudskog duha i dovesti do nastanke jedne vještačke rase".

Na jednom skoro održanom simpozijumu futurista u Bazelu (Švicarska), jedna grupa učesnika je

nadolazeće vrijeme označila kao doba bionizacije, koje je otpočelo 1980 a trajat će do sljedećeg stoljeća. Prema predstavi ovih futurista, transplatacija vještačkih organa i žlijezda bi bila olako izvodiva i vještački dijelovi tijela bi stajali svima na raspolaganju. Silikon-chips je već priključen na ljudski nervni sistem da bi odstranio određene nervne smetnje. Daljnjim razvojem retornih trudnoća, vještačkog oplođenja i banki sperme, kontrola rađanja izmiče iz ruku roditelja i pojedinaca i raspad tradicionalnih obiteljskih zajednica će se i dalje intenzivirati. Industrijski radnici će se zamijeniti computerima i robotima čime će čovječanstvo pojačano zapasti u ovisnost automatizacije i vještačke inteligencije.

Sa pojačanom mehanizacijom ljudskog tijela je usko povezana i još obuhvatnija kontrola ljudske psihe. Upotrebom sredstava za smirenje, sedativa i drugih sintetičkih sredstava po školama, bolnicama i zatvorima ovaj proces je već u toku. Moguće je da će se u skoroj budućnosti upotrebljavati medicinska i sintetička sredstva koja će kontrolirati kolektivno raspoloženje, osjećaje i svijest i eventualno biti u stanju da programiraju osnovne ljudske vrijednosti kao ljubav, istinoljubivost i duhovne i duševne sadržaje. Drugi dio ovog perioda, psihonizacije ili ultrapsihonizacije će vjerovatno dostići vrhunac 2030 ili 2040 godine. Prema sadašnjem trendu, prirodna ljudska rasa kakvu je poznajemo će kolapsirati i biti smijenjena vještačkom rasom, koja će imati formu homo sapiensa, ali neće posjedovati prirodnu povezanost sa milionima godina dugom evolucijom čovječanstva.

Iako će raspad moderne civilizacije u toku daljnjih 20 - 50 godina naglo intenzivirati, izumiranje prirodne ljudske rase nije neizbježno. Paralelno sa bionizacijom i psihonizacijom će među ljudima, koji svoj način života individualno usmjeravaju u skladu sa zakonitostima prirode i holističkom svjetonazoru, nastati nova orijentacija civilizacije. Zahvaljujući njihovom razumu i naporima, otpočet će nova kultura - KULTURA KREATIVE - gdje će se svi antagonistički društveni faktori integrirati i prevazići. Ovaj razvoj je već otpočeo i on će se intenzivirati do 2100 godine, kada polarna zvijezda zauzme položaj direktno iznad sjevernog pola. U toku posljednjih milenija, proroci i vizionari kao Budha, Konfucius, Laotse, Abraham, Muhamed, Isus, Nostradamus, Swedenburg i drugi su pripremali i usmjeravali čovječanstvo za ovo nadolazeće doba.

<http://maxminus.weebly.com>

DIOGEN
pro kultura magazin pro culture magazine

<http://diogen.weebly.com>

PR

DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>

MaxMinus magazin
<http://maxminus.weebly.com>

NE KOPIRAJ!